

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Mirabiles morbi à dæmone procurati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

planta pedis usq; ad verticem eius. Et quod peculiari quadam ratione dæmon sit dolorum morborumque minister, innuit Apostolus. Siquidem *Angelum satana, qui illum colaphizabat, simulum carnis*, dolorem vehementissimum corporis fuisse censet D. Augustinus. Quem dolorem, ut supra indicauimus, D. Hieronymus censet fuisse grauissimum capitis cruciatum. Perspicue morbi diuturni causa fuisse fertur inuidus ille, & in totum genus humanum sæuus spiritus, de quo Lucas hæc habet: *Et ecce mulier, qua habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo: & erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere.* Causam huius mali aperuit Seruator, cum hypocritas Sabbati violationem obijcientes refutaret, dicens: *Hanc autem filiam Abraha, quam alligauit satanas, ecce decem & octo annis, non oportuit solui à vinculo isto die Sabbati?* Itaque rectè pronuntiauit S. Pater, quando scripsit: *Dolores corporum plerumq; immittuntur ab Angelis satana.* Cui, ut est mille artifex, non sufficit, curuare membra hominis, procurare vlcera, & inferre morbos manifestos; sed etiam pestes ab humana Philosophia reconditas, occultiore quadam arte, inijcit, quarum causas atque rationes nemo potest assequi. Etsi enim subinde quedam ignotis nature viribus accidunt penitus admiranda, qua de causa Synesius & Plotinus naturam Magam appellauerunt; quippe quod interdum in apostematum sinibus & concauitatibus, res similes lapidibus, testis, lignis, carbonibus nasci, authores sunt Galenus & Celsus: tamen frequentius ad ipsum, si non semper, dæmonum viribus prestigijsque contingit. Hinc dæmoniacos hos morbos vocat Arabs ille Alsharavius.

Eiuscemodi ægrotorum exempla ratione melancholice recenset Petrus Forestus in suis medicinalibus obseruationibus; & alia multò admiratione digniora, accumulat Ioannes Langius. Inter quæ illud, quod Anno 1538. in quodam Eichstertensis ditionis pago contigit, quod nisi oculati & fide digni testes interfuissent, omnem fidem superare videretur. Agricola quidam erat, nomen illi fuit Vricus Neufesser. Hunc siue venefica anus, siue ipse Stygius Alastor ita miserè fascinavit, ut tamen nullum vllius morbi vestigium in eius corpore appareret, tamen imma-

Y 2 uibus

2. Cor. 12, 7.

S. Hieronymus ad Galat. 4.

Luc. 13, 11.

S. Augustinus in Plat. 130.

Galen. l. 2. ad Glauc. & l. 14. method. Cels. l. 7. c. 6. Alshar. cap. 34. suæ præc.

V.

Petr. Forest. lib. 10. obs. 19. Ioan. Lang. epistola medici. 38. lib. 1.

nibus tormentis cruciatus nullam interdiu, nullam internoctu quietem caperet. In his tam monstrosis doloribus, vsque ad finem vitæ fuit. Postquam defunctus est, medici consuluerunt, aperiendum, vt fons mali inueniretur. Conuenere chirurgi, cultrum admouerunt. Cor erat sanum, pulmones integri, renes illæsi, intestina omnia suo loco imperturbata. Tandem & ventriculum aggressi sunt, eo dissecto, lignum teres & oblongum, quatuor è calybe cultros, & quædam alia a superiora ferramenta spiritami longitudine maiora repererunt. Nimirum & hoc, & plerique morbi per maleficium illati, sunt prodigiosi. Omnium autem prodigiosissimum est, quando per os, vel imum guttur eijcit, æger spinas, ossa, ligna, saxa, fragmenta vitrorum, acus, cultros, & alia ferramenta, glomos pilorum, pannos, setas, cornu laternarum, atque alia talia, quæ comestione in corpus immitti non potuere. Contigit hoc anno Pisis, ait Casalpinus de inuestigatione demon. hac vidisse multis spectantibus. Quædam à demonibus obfessa sapius, modo inter adjurandum, modo postea eiecit corpora, & magnitudine, & forma per se ineptissima, vt deuorarentur, clauos ferreos pralongos, ossa, lapides glomos laneos, carbones, aliq; multa, in culcitra autem, ea regione, qua thorax incumberebat, præcipue quæcor, globuli multi reperti sunt ex plumis affabre efformati, diuersis figuris; sed plurimi instar rosarum perpetuis plumarum tenuissimarum ordinibus, nunc filo impliciti, nunc solo glutine: alia genera reperta sunt in cernicali, quæ caput residebat.

VI.

Beniuen. lib. de admirand. morb. causis. Nic. Remius lib. 3. demonolat. cap. 1.

Similia plura exempla referuntur à Beniuenio de muliere Florentina, à Nicolao Remigio; & de puella Leuuentetensi in historia Germanica, hac de se excusa An. 1562. Sed vetera mitto, audiui multos oculos eiuscemodi morborum testes; ipse Brunouij Anno 1618. vidi, in præcipua domo, locum & hominem non minimæ authoritatis, cui certis diu temporibus tantus caput occupabat dolor, vt omnes eum existimarent moriturum. Frustra fuere omnes medici, frustra omnes medicinæ. Tandem, vt fit, ventum est ad diuina, factæ preces, vota, peccatorum confessio, & ecce, dum in prandio dominus domus mensæ accumbit, rumpitur superius trichlinij tabulatum, supra ipsam mensam. Ne